

Vanja Petersen, leiðari í Tilhaldinum í Tórsgøtu:

– Vit ynskja at øll skulu kenna seg vælkommin

Hvønn dag er ymiskt forvitnisligt á skránni í Tilhaldinum í Tórsgøtu í Havn, har pensjónistar koma saman. Hesa vikuna hava tey sýnt fram lutir tey hava virkað til arbeiðið hjá Móðir Teresu í India

Hesa vikuna hava brúkararnir í Tilhaldinum í Tórsgøtu í Havn sýnt fram klæði og teppir, sum tey hava bundið til tey fátæku í India.

Mynd: Jens Kr. Vang

TURID KJØLBRO

Heimskenda nunnan Móðir Teresa, ið hevur fingið Nobelfriðarlønina, andaðist fyrri hálvum øðrum ári síðani, men arbeiðið hon setti í gongd í fátæksliga India heldur fram. Og føroyingar eru eisini við til at stuðla hesum stóra arbeiði. Brúkararnir í Tilhaldinum í Tórsgøtu í Havn hava alla hesa vikuna sýnt fram klæði og teppir, sum tey hava bundið til felagsskapin hjá Móðir Teresu.

At vera við til at stuðla hjálpararbeiðinum í India hava tey sjálv tikið stig til. Vit fáa eisini sendandi klæði og teppi frá kvinnum aðra staðni í Føroyum og tað er eitt ótrúliga stórt arbeiði hesar kvinnur gera, sigur Vanja Petersen, leiðari í Tilhaldinum.

Hugsotið at stuðla ar-

beiðinum hjá Móðir Teresu og øðrum nunnum í India er ikki nýtt. Tað var Maria Risegaard Jacobsen, sum tók stig til hetta í 1974 á Stidsholt Ungdómsskúla í Danmark. Arbeiðið í India verður stuðlað á tann hátt, at kvinnur sita og binda klæði og teppi til tey fátækastu í India, og í dag eru fimm slíkir bindideplar í Danmark.

Hetta er fyrstu ferð brúkararnir í Tilhaldinum lata til arbeiðið í India. Kvinnurnar binda eftir ávisari uppskrift, tí børnini í India eru so lítil, sigur Vanja Petersen.

I næstu viku verða klæðini og teppið pakkað niður. Allir lutirnir verða pressaðir saman í vakum, soleiðis at teir fylla sum minst, og síðani koyrdir í bingjur, sum verða sendar av stað til Calcutta.

Í India verða lutirnir byttir út til tey, ið hava størstan tørv og ein fittur partur verður brúktur á barnaheiminum hjá Móðir Teresu.

Eingin limaskapur

A Grækarismessu er tað eitt ár síðani Tilhaldið í Tórsgøtu læt upp á fyrsta sinni, og undirtøkan hevur verið sera stór. Opíð er hvønn gerandisdag.

- Vit hava havt 7.800 vitjanir síðani Tilhaldið læt upp, so tørvurin at koma saman á henda hátt má metast stórur. Eins nógvir menn og kvinnur hittast í Tilhaldinum, sigur Vanja Petersen.

Tilhaldið er opið hvønn dag frá kl. 10 á morgni til kl. 17.00 seinnapart. Mánadag eru ítriv á skránni. Týsdagur er frásøgudagur, tá kemur antin ein úti frá at siga frá einum og hvørjum ella ein av brúkarunum sig-

ur frá. Mikudag er skipað undirvísing í matgerð. Hósdagur er fimleikur á skránni um morgunin og seinnapart er telduundirvísing. Fríggjadag er opið hús. Umframt hesa skránni er av og á annað á skránni. Pensjónistar, sum hava verið á skeið á Føroya Fólkaháskúla hava vitjað í Tilhaldinum, og sjónleikarar hava vitjað, spælt og lisið upp. Skeið hevur verið í at karða og í hesum mánaðinum er skeið í tøvning.

Limaskapur krevst ikki til at møta upp í Tilhaldinum. Øll eru vælkommin og einum nýtist ikki at taka av tilboðunum, sum verða boðin brúkarunum í Tilhaldinum.

- Tað er altíð ein krókur í Tilhaldinum til tey, ið ikki fáast við nakað ítriv. Vit ynskja, at øll skulu kenna seg vælkommin, sigur Vanja Petersen.

Framvegis umringaður av føroyingum

Joel Cole

Sum free-lance-myndamaður hevur Finnur Justinussen tikið myndir fyrri blóðini í Føroyum.

Seinasta heyst broyttist gerandisdagur hansara frá at vera løntakari til at verða næmingur. Síðst í august mánaði fór Finnur til Minneapolis í Minnesota gjøgnum felagsskapin USA on the Arctic Exchange, ein felagsskapur, sum hevur til endamáls gjøgnum listina at fremja altjóða fatan og frið. Í seks vikur var Finnur í

JC: Hvussu fer tú at brúka tað sum tú fært burtur úr her, tá ið tú kemur heimaftur?

FJ: Eg havi brúkt fyrri at finna út av, um hetta er nakað eg havi hug at gera, og um tað er nakað eg kann gera restina av lívinum. Longu nú veit eg út frá royndum, at tað at taka myndir er vordíð ein stórvir partiur av mínum lívi. Eg havi havt møguleikan at arbeiða handan leiktíðini á tveimum stórum lýsingarherferðum, Coca Cola og Jim Beam. Tað er ein spennandi og avbjóðandi vinna. Alt eg havi eftir at gera er at finna mítt serliga arbeiðsøki og hvussu eg kann brúka tað í Føroyum.

JC: Høvdur tú eina stuttliga søgu at siga okkum?

FJ: Eg haldi tað er lægdið, at eg havi ferðast allan vegin til miðskeiðis í Amerika og at eg framvegis eri umringaður av føroyingum. Tvær føroyskar kvinnur vóru í flogfari- num úr Íslandi, sonurin í húsini, sum eg búði í í Kalifornía, hevur verið í Klaksvík í tvey ár og tosar føroyskt við meg, og ein onnur føroysk familja er í býnum. Og sum tað ikki er nóg mikið var ráðgevin á framleiðsluni, tá ið vit tóku myndir av Jim Beat, ein ung kvinna seinast í tjúgunum, sum hevði møtt trimum føroyskum gentum, ið ferðast út gjøgnum Asia fyrri nøkrum árum síðani. Føroyingar eru alla staðni.

Minnesota, har hann slapp at tevja til professiónella myndatøku í Amerika.

Finnur Justinussen er 21 ára gamal og úr Havn.

Ferðin til USA seinasta heyst var hansara næsta til tað lovaða landið. Fyrru ferð var hann sum skiftisnæmingur gjøgnum AFS í 1994 og tá búði hann í einum lítlum býi í norðara parti av Kalifornía. Eg tosaði við Finn stutt eftir at hann var komin til USA.

JC: Hvi ert tú komin til Amerika?

FJ: Mær hevur altíð dámað Amerika, og Amerika hevur teir bestu møguleikarnar fyrri myndatøku og myndafólk, serliga teir stórvir býirnir. Eg eri komin til Amerika fyrri at læra me um at taka myndir hjá professiónellum myndamonnum og samstundis at fáa høvi til at vitja familjuna og búði hjá í Kalifornía fyrri fyra árum síðani.

JC: Hvussu leingi stógar tú í Amerika?

FJ: Eg veri seks vikur í Minnesota og fyra vikur í Kalifornía.

Vilt tú vita meiri um Arctic Exchange set teg í samband við Róa Patursson á Føroya Fólkaháskúla í Havn, ella Jógvan Lützen í Klaksvík.

Joel Cole er giftur føroyskari kvinnu og býr í løtuni í Shakopee í Minnesota. Hann arbeiðir sum free-lance journalistur og listamaður. Joel Cole fer í Sosialinum frammyvir at hava prátt við føroyingar, ið ferðast USA.